

REGULAMENT din 7 septembrie 2000 de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală

EMITENT • GUVERNUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 459 din 19 septembrie 2000

Notă

*) Aprobat prin HOTĂRÂREA nr. 774 din 7 septembrie 2000, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 459 din 19 septembrie 2000.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

Activitatea de medicina legală se desfășoară în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală, cu modificările și completările ulterioare, ale prezentului regulament și ale Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000.

(la 08-11-2002, Articolul 1 din Capitolul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 2

(1) Activitatea de medicină legală se realizează de medici legisti, încadrați în instituțiile de medicina legală.

(2) La efectuarea expertizelor, examenilor, constatărilor sau a altor lucrări medico-legale pot participa, dacă este necesar, și alți specialiști cu studii superioare, cum sunt: medici specialiști, farmacisti, toxicologi, chimisti, biologi, psihiatri, psihologi și alte persoane atestate ca experți, în cadrul și pe durata funcționării lor în instituțiile de medicina legală.

Articolul 3

Activitatea de medicina legală se desfășoară cu respectarea principiului independenței și al imparțialității medicilor legisti.

Capitolul II Organizarea instituțiilor de medicina legală

Articolul 4

(1) Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București este unitate cu personalitate juridică, subordonată Ministerului Sănătății și Familiei. Conducerea institutului se asigură de un director general numit prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, pe bază de concurs. Pe lângă directorul general funcționează un consiliu consultativ din care fac parte directorul medical, directorul economic, consilierul juridic, precum și conducătorii laboratoarelor.

(la 08-11-2002, Alineatul (1) din Articolul 4 , Capitolul II a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(2) În cadrul Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București se organizează laboratoare, servicii și birouri. Structura organizatorică se aproba prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 5

(1) Pe lângă Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul în acest institut.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(2) În cadrul institutelor de medicina legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicina legală, precum și în cadrul Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 6

La sediul Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București își desfășoară activitatea Consiliul superior de medicina legală.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 7

(1) Filialele Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București din centrele medicale universitare se reorganizează ca institute de medicina legală, unități cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Sănătății și Familiei.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(la 08-11-2002, sintagma: Ministerului Sănătății a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(2) Institutele de medicina legală sunt conduse de un director numit prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, pe bază de concurs, conform legii. Pe lângă director funcționează un consiliu consultativ din care fac parte șefii de laboratoare, de servicii sau de birouri.

(la 08-11-2002, Alineatul (2) din Articolul 7 , Capitolul II a fost modificat de Punctul 3, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(3) În cadrul institutelor de medicina legală se organizează laboratoare, servicii și birouri. Structura organizatorică se aproba prin ordin al ministrului sănătății și familiei, la propunerea Consiliului superior de medicina legală.

(la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(4) În cadrul institutelor de medicina legală funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

(5) Institutele de medicina legală colaborează cu catedrele de medicina legală din unitățile de învățământ superior, în vederea asigurării mijloacelor materiale și umane necesare în procesul de învățământ superior medical și juridic.

Articolul 8

(1) Directorul general al Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicina legală au următoarele atribuții principale:

- a) reprezintă institutele de medicina legală în fața autorităților publice și a celorlalte persoane juridice și fizice;
- b) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității de asistența medico-legală, conform competenței sale teritoriale;
- c) dispune formarea de comisii de expertiza, potrivit legii;
- d) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medico-legale.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(2) Directorul general al Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicina legală pot participa, în limitele competenței institutului de medicina legală, la lucrările comisiei care efectuează o noua expertiza.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 9

Competența teritorială a institutelor de medicina legală este următoarea:

- a) Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București deservește municipiul București și județele Arges, Brașov, Buzau, Calarasi, Constanta, Dambovita, Giurgiu, Ialomita, Prahova, Tulcea, Valcea, Ilfov și Teleorman;
(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)
- b) Institutul de Medicina Legală din Cluj-Napoca, județul Cluj, deservește județele Alba, Bistrita-Nasaud, Cluj, Maramures, Satu Mare, Salaj și Sibiu;
- c) Institutul de Medicina Legală din Iași, județul Iași, deservește județele Bacau, Botosani, Brăila, Galați, Iași, Neamt, Suceava, Vaslui și Vrancea;
- d) Institutul de Medicina Legală din Timișoara, județul Timiș, deservește județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș și Bihor;
- e) Institutul de Medicina Legală din Targu Mures, județul Mures, deservește județele Covasna, Harghita și Mures;
- f) Institutul de Medicina Legală din Craiova, județul Dolj, deservește județele Dolj, Gorj, Mehedinti și Olt.

Articolul 10

- (1) Serviciile de medicina legală se înființează în fiecare județ, având sediul în localitatea reședința de județ, și sunt conduse de un medic legist șef, numit de directorul direcției județene de sănătate publică, în condițiile legii.
- (2) Serviciile de medicina legală județene sunt unități fără personalitate juridică în subordinea direcțiilor județene de sănătate publică, iar din punct de vedere științific și metodologic sunt coordonate de institutul de medicina legală în a cărui competență teritorială intra potrivit art. 9.
- (3) În funcție de volumul de activitate, în structura serviciilor de medicina legală județene se pot înființa, prin hotărâre a direcției județene de sănătate publică, cu avizul institutului de medicina legală competent, laboratoare de specialitate cum ar fi cele de histopatologie, toxicologie, biocriminalistica sau psihiatrie medico-legală.
- (4) Serviciile de medicina legală județene pot avea în structura lor cabinete de medicina legală cu sediul în orașe sau municipii care nu sunt reședința de județ.

Articolul 11

- (1) Medicul legist șef are următoarele atribuții principale:
 - a) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității serviciului de medicina legală sau a cabinetului de medicina legală;
 - b) dispune formarea comisiilor de expertiza largite cu cadre de specialitate în cazul expertizelor medico-legale psihiatrice, al celor privind acordarea asistenței medicale necorespunzătoare, amânarea sau întreruperea executării pedepsei, precum și în orice alte cazuri justificate;
 - c) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medicolegale efectuate de medicii legisti din serviciul de medicina legală respectiv;
 - d) dispune trimiterea lucrărilor de medicina legală pe care, din punct de vedere tehnic, nu le poate efectua, institutului de medicina legală competent;
 - e) supraveghează expertizele medico-legale în cazurile privind infracțiunile de omucidere, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și participa, în mod obligatoriu, la efectuarea expertizelor în cazul sesizarilor privind acordarea asistenței medicale necorespunzătoare;
 - f) reprezintă serviciul de medicina legală în relațiile acestuia cu autoritățile publice și cu celelalte persoane juridice și fizice.
- (2) În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor medicul legist șef poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin unui alt medic legist din cadrul serviciului de medicina legală sau de la cabinetul de medicina legală pe care îl conduce.
- (3) Medicul legist șef, în limitele competenței serviciului de medicina legală, poate participa la lucrările comisiei care efectuează o noua expertiza.

Articolul 12

- (1) Medicul șef de laborator de specialitate are următoarele atribuții principale:
 - a) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității laboratorului de care răspunde;
 - b) repartizează expertizele în funcție de complexitatea și dificultatea acestora,

- corespunzător nivelului de competența al medicilor din subordine;
- c) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medicolegale efectuate de medicii legisti din subordine;
 - d) supraveghează expertizele medico-legale în cazurile privind infracțiunile de omucidere, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și participa, în mod obligatoriu, la efectuarea expertizelor privind sesizările de acordare a asistenței medicale necorespunzătoare;
 - e) participa la lucrările comisiei care efectuează o noua expertiza.
- (2) În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor medicul șef de laborator de specialitate poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin unui alt medic legist din laboratorul pe care îl conduce.

Capitolul III Activitatea instituțiilor sanitare de medicina legală și a altor structuri cu atribuții în domeniul medicinei legale

A. Cabinetele de medicina legală

Articolul 13

- (1) Pentru efectuarea expertizelor și constatărilor medico-legale în localitățile în care funcționează cabinete de medicina legală organele judiciare sau alte persoane fizice ori juridice se adresează acestora. În celelalte cazuri de expertiza sau de constatare organele judiciare sau alte persoane fizice ori juridice se adresează serviciului de medicina legală județean, cu respectarea competenței teritoriale și a ierarhiei competenței profesionale.
- (2) Pentru efectuarea unei noi expertize organele judiciare se adresează, după caz, serviciului de medicina legală județean sau institutului de medicina legală competent, potrivit prezentului regulament.

B. Serviciile de medicina legală

Articolul 14

- (1) Serviciile de medicina legală județene, în conformitate cu competența lor teritorială, sunt abilitate să efectueze expertize, examinari, constatări sau alte lucrări medico-legale și complementare, la solicitarea organelor judiciare competente sau a altor persoane fizice ori juridice.
- (2) Serviciile de medicina legală județene efectuează examinarile complementare conform dotării tehnice de care dispun.

C. Institutele de medicina legală

Articolul 15

Institutele de medicina legală sunt abilitate să efectueze lucrări medico-legale, după cum urmează:

- a) autopsii, în situațiile prevăzute de lege, inclusiv autopsierea sau reautopsierea cadavrelor exhumate, identificarea pe material fotografic, expertiza antropologica pe elemente de cadavru sau de schelet;
- b) constatări și expertize medico-legale, în cazurile care depășesc nivelul de competența al serviciilor de medicina legală județene sau când acestea își declina competența, din motive temeinice, în efectuarea acestora;
- c) o noua expertiza medico-legală, în cadrul unei comisii de expertiza, astfel: expertize medico-legale traumatologice în cazuri de omor, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, vătămări corporale grave, expertize medico-legale psihiatrice în materie penală și civilă, expertize în vederea amânării sau întreruperii executării pedepsei pe motive medicale, expertize în cazuri de acordare necorespunzătoare a asistenței medicale, expertiza medicolegala pentru evaluarea infirmității sau a incapacității de muncă determinate de afecțiuni traumatiche, expertiza medico-legală a persoanelor în vederea autorizării deținerii și folosirii armelor și munițiilor, expertiza medico-legală a persoanelor pentru evaluarea capacității de conducere auto;
- d) expertize biocriminalistice pe corpurile delictive, precum expertiza petelor de sânge, de sperma și a firului de par;
- e) expertiza criminalistica traseologica, cum ar fi factorii suplimentari ai impuscării;
- f) expertiza filiației: expertiza perioadei de concepție, a potentei și a capacității de procreare, expertiza comparativa antropometrică în diagnosticul filiației, expertiza filiației prin metode serologice, HLA sau ADN;
- g) expertize toxicologice.

Articolul 16

- (1) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii

urgente, cercetarea cazurilor în care exista pericolul dispariției unor mijloace de proba sau al schimbării unor situații de fapt se efectuează în regim de permanenta.

(2) În instituturile de medicina legală permanenta se asigura prin ore de garda, iar la serviciile de medicina legală, prin chemări de la domiciliu ale medicilor.

Articolul 17

(1) În caz de necompetență teritorială instituția de medicina legală își poate declina competența în favoarea celei competente.

(2) În caz de necompetență științifică instituția de medicina legală își declina competența în favoarea instituției ierarhic superioare.

(3) Când doua sau mai multe instituții se recunosc competente ori își declina competența, conflictul pozitiv sau negativ de competența se soluționează de instituția de medicina legală ierarhic superioară comuna. Când conflictul de competența se ivește între o instituție de medicina legală și Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București, soluționarea conflictului revine Consiliului superior de medicina legală.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 18

Instituțiile de medicina legală pot sa refuze efectuarea unei expertize, examinari, constatări sau a altei lucrări medico-legale în cazul în care nu se asigura informațiile medicale solicitate, accesul la materialul dosarului necesar în vederea efectuării acesteia, examinarea nemijlocită a persoanei ori dacă nu sunt asigurate condițiile tehnice pentru efectuarea acesteia.

D. Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale

Articolul 19

(1) Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale, care funcționează în cadrul instituturilor de medicina legală, verifica, evalueaza, analizează și avizează din punct de vedere științific conținutul și concluziile diverselor acte medico-legale realizate de serviciile de medicina legală județene, conform competenței teritoriale.

(2) Avizarea se solicita de organele de urmărire penală și de instanțele de judecată, în condițiile legii, ori se realizează din oficiu în cazul noilor expertize medico-legale, înainte ca actele noilor expertize să fie transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

Articolul 20

Organele judiciare care solicită avizul comisiei de avizare și control al actelor medico-legale sunt obligate sa pună la dispoziție acesteia toate documentele medicale și medico-legale existente în dosarul cauzei, însoțite de o adresa de inaintare care cuprinde un scurt istoric al faptei, precum și întrebările la care se asteapta un răspuns prin avizul comisiei de avizare și control.

Articolul 21

(1) În cazul în care concluziile expertizei medico-legale sunt contradictorii, comisia de avizare și control se pronunța asupra acestora, putând formula anumite precizări sau completări.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, comisia de avizare și control recomanda fie refacerea parțială sau totală a acestora, fie efectuarea unei noi expertize.

Articolul 22

(1) După obținerea avizului comisiei de avizare și control se poate solicita efectuarea unor noi expertize medico-legale de către unitățile medico-legale ierarhic inferioare acesteia numai în cazul în care comisia de avizare și control a recomandat explicit acest lucru sau dacă au apărut date noi medicale ori de ancheta, inexistente la data expertizelor anterioare.

(2) Avizele comisiei de avizare și control se trimit solicitanților în termen de cel mult 30 de zile de la data cererii, dar numai după achitarea contravalorii expertizei, și se comunică instituțiilor de medicina legală care s-au pronunțat în cauza respectiva.

E. Comisia superioară medico-legală

Articolul 23

Comisia superioară medico-legală funcționează pe lângă Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București, reprezentând autoritatea științifică suprema în domeniul medicinei legale, care verifica, evaluează, analizează și avizează din punct de vedere științific, la cererea organelor judiciare, conținutul și concluziile diverselor acte medico-legale.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 24

(1) Componenta nominală a Comisiei superioare medico-legale se aproba prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, iar lista cuprinzând specialiștii care pot fi cooptați la lucrările acesteia se stabilește prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

(la 08-11-2002, Alineatul (1) din Articolul 24 , Litera E. , Capitolul III a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(2) Ședințele Comisiei superioare medico-legale se pot desfășura dacă se întrunește majoritatea membrilor.

Articolul 25

Organele judiciare care solicită avizul Comisiei superioare medico-legale sunt obligate să îi pună la dispoziție toate actele medicale și medico-legale din dosar, însoțite de o adresa de înaintare care să cuprindă un scurt istoric al faptei, precum și întrebările, formulate clar, la care trebuie să răspundă în aviz.

Articolul 26

(1) Comisia superioară medico-legală se poate pronunța, verificând și avizând din punct de vedere științific, și în situațiile în care au fost efectuate noi expertize sau au fost date avize de către comisiile de avizare și control al actelor medico-legale competente teritorial.

(2) Comisia superioară medico-legală nu efectuează examinări pe persoane, iar dacă membrii comisiei considera necesară examinarea persoanei, recomandă efectuarea unei noi expertize medico-legale, urmând ca ulterior concluziile acesteia să fie supuse avizării Comisiei superioare medico-legale.

Articolul 27

(1) În cazul în care Comisia superioară medico-legală constată existența unor concluzii contradictorii între prima expertiză și cea ulterioară sau ale altor acte medico-legale, aceasta poate aviza, în totalitate sau parțial, concluziile uneia dintre ele, putând formula anumite precizări sau completări.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

(3) În cazul în care se constată deficiențe în redactare sau abateri privind metodologia întocmirii unor acte medicolegale, Comisia superioară medico-legală poate dispune refacerea parțială sau totală a acestora.

Articolul 28

(1) În cazul în care Comisia superioară medico-legală a eliberat un aviz, organele judiciare nu pot solicita efectuarea altor expertize medico-legale unor unități medico-legale ierarhic subordonate acesteia decât dacă au apărut date noi medicale sau de ancheta. În acest caz efectuarea expertizei medico-legale este de competența Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București.

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(2) Avizul Comisiei superioare medico-legale se trimite solicitantului în termen de cel mult 40 de zile de la data cererii și numai după achitarea contravalorii prestației medico-legale. Avizul se comunică și instituțiilor de medicina legală care s-au pronunțat în cauza respectiva.

F. Consiliul superior de medicina legală

Articolul 29

Consiliul superior de medicina legală își exercită atribuția de coordonare științifică și metodologică a activității de medicina legală prin:

- a) acreditarea noilor metode de cercetare științifică, care urmează să fie aplicate în practica, elaborand în acest scop protocoale de verificare experimentală și standardizare;
- b) elaborarea și adoptarea normelor metodologice ale expertizelor medico-legale, pe care le reactualizează periodic în funcție de progresul tehnico-științific;
- c) convocarea anuală de reuniuni cu medicii legisti pentru a analiza expertizele controversate și a prelucra modificările normelor metodologice elaborate.
- d) propunerea spre adoptare Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Justiției a componentei nominale și a modului de funcționare ale Comisiei superioare medicolegale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale;

(la 08-11-2002, Articolul 29 din Litera F. , Capitolul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

- e) întocmirea raportului anual cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național.

(la 08-11-2002, Articolul 29 din Litera F. , Capitolul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

G. Comisiile mixte

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost modificată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29¹

- (1) Comisiile mixte pentru verificarea modului de efectuare a lucrărilor medico-legale, denumite în continuare comisii mixte, funcționează în componența prevăzută la art. 25¹ din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000, cu modificările ulterioare.
- (2) Comisiile mixte sunt alcătuite din cel puțin 4 membri, numărul medicilor din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și al personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției fiind egal. Medicii desemnați de Ministerul Sănătății și Familiei trebuie să aibă specialitatea medicina legală în gradul de medic primar.
- (3) Comisiile mixte pot beneficia de sprijinul altor specialiști din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei sau al Ministerului Justiției, în funcție de specificul lucrărilor medico-legale ce urmează să fie verificate.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29²

- (1) Comisiile mixte se constituie ori de câte ori exista indicii cu privire la săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale.
- (2) Efectuarea verificărilor este solicitată de către ministrul justiției sau de către ministrul sănătății și familiei.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29³

- (1) Comisiile mixte verifică dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.
- (2) Verificările comisiilor mixte se finalizează printr-un raport scris.
- (3) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, comisiile mixte constata ca au fost încălcate unele dispoziții legale, acestea sesizează, după caz, organele judiciare sau structurile competente ale Colegiului Medicilor din România.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29⁴

Activitatea de control desfășurată de comisiile mixte și rapoartele întocmite de acestea sunt supuse evaluării Consiliului de analiza și evaluare a activității de medicina legală.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29⁵

(1) Comisiile mixte sunt conduse de un președinte sau, în lipsa acestuia, de un vicepreședinte.

(2) Președintele comisiilor mixte și, în lipsa acestuia, vicepreședintele asigura sub aspect tehnic conducerea și organizarea ședințelor pe care le prezidează.

(3) Președintele și vicepreședintele sunt aleși prin vot deschis de membrii comisiei mixte, cu majoritate simplă.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29⁶

(1) Comisiile mixte se întrunesc ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau, în lipsa acestuia, a vicepreședintelui ori a cel puțin jumătate din numărul membrilor.

(2) Ordinea de zi a ședințelor de lucru este stabilită de președinte și va fi adusă la cunoștința membrilor cu cel puțin 7 zile înainte de ziua ședinței, data la care se vor transmite spre consultare și documentele ce urmează să fie verificate.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29⁷

(1) Sesizările privind săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale, însoțite de acte doveditoare în original sau în copii legalizate, se depun la Secretariatul general al Ministerului Sănătății și Familiei sau al Ministerului Justiției.

(2) După solicitarea efectuării verificărilor de către ministrul sănătății și familiei sau de către ministrul justiției, sesizările vor fi transmise secretariatului tehnic al comisiilor mixte, prevăzut la art. 29¹⁰ alin. (2).

(3) În măsura în care pentru efectuarea verificărilor sunt necesare documente, date sau informații suplimentare, președintele va solicita transmiterea acestora de către instituțiile publice sau persoanele fizice ori juridice care le dețin.

(4) Instituțiile publice sau persoanele fizice ori juridice au obligația de a transmite, în termen de 10 zile de la primirea solicitării, documentele, datele sau informațiile solicitate.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29⁸

(1) Prin verificările efectuate comisiile mixte stabilesc dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Verificările comisiei mixte se finalizează printr-un raport scris, adoptat cu majoritate simplă, în prezenta a cel puțin două treimi din numărul membrilor acesteia.

(3) Dacă la prima convocare nu se realizează cvorumul, după o săptămâna se organizează o nouă ședința cu aceeași ordine de zi, iar hotărârea asupra conținutului raportului se va lua cu majoritate simplă, indiferent de numărul membrilor prezenți.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29⁹

Raportul prevăzut la art. 29⁸ alin. (2) este prezentat Consiliului de analiza și evaluare a activității de medicina legală.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08

noiembrie 2002)

Articolul 29¹⁰

(1) Comisiile mixte își desfășoară activitatea la Ministerul Sănătății și Familiei, municipiul București, str. Cristian Popisteanu nr. 1-3, sectorul 1.

(2) Ministerul Sănătății și Familiei asigură secretariatul tehnic al comisiilor mixte.

(3) Secretariatul tehnic redactează procesele-verbale ale ședințelor, tehnoredactează rapoartele și corespondența comisiilor mixte și efectuează orice alte lucrări necesare în vederea desfășurării activității acestora.

(4) Cheltuielile materiale necesare pentru funcționarea comisiilor mixte și a secretariatului tehnic al acestora se asigură din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Sănătății și Familiei și al Ministerului Justiției.

(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

H. Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală

(la 08-11-2002, Capitolul III a fost completat de Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29¹¹

(1) Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală funcționează în componenta și are atribuțiile prevăzute la art. 25⁴ și, respectiv, art. 25⁵ din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000, cu modificările ulterioare.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală colaborează cu ministerele, cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile publice locale, cu instituțiile publice, precum și cu alte organizații guvernamentale sau neguvernamentale interesate.

(la 08-11-2002, Litera H. din Capitolul III a fost completată de Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 29¹²

(1) Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) La lucrările Consiliului de analiza și evaluare a activității de medicina legală pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice, reprezentanți ai comisiilor mixte, specialiști și reprezentanți ai societății civile.

(3) Lucrările pregătitoare ale întrunirilor se asigură de secretariatele generale ale Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Justiției.

(la 08-11-2002, Litera H. din Capitolul III a fost completată de Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

G. Comisiile mixte

Articolul 30

Abrogat.

(la 31-08-2001, Articolul 30 din Litera G. , Capitolul III a fost abrogat de Articolul II din ORDONANȚA ORDONANȚA nr. 57 din 30 august 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 531 din 31 august 2001)

Articolul 31

Abrogat.

(la 31-08-2001, Articolul 31 din Litera G. , Capitolul III a fost abrogat de Articolul II din ORDONANȚA ORDONANȚA nr. 57 din 30 august 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 531 din 31 august 2001)

Capitolul IV Expertii medico-legali

Articolul 32

(1) Constatările medico-legale se efectuează de medici legisti, iar expertizele se efectuează de medici legisti care au calitatea de expert oficial desemnați de conducerea institutelor de medicina legală și a serviciilor de medicina legală județene.

(2) La efectuarea expertizelor medico-legale realizate de experții oficiali pot participa experți numiți de organele judiciare la cererea părților, dintre cei înscriși pe listele întocmite de Ministerul Sănătății și Familiei și de Ministerul Justiției, cu avizul Consiliului superior de medicina legală.

(la 08-11-2002, Alineatul (2) din Articolul 32 , Capitolul IV a fost modificat de Punctul 8, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 33

(1) Experții numiți de organele judiciare la cererea părților pot asista la lucrări și la examinarea persoanei, pot solicita investigații complementare, iar în cazul expertizei pe documente pot lucra individual, în paralel cu experții oficiali.

(2) Obiectiile și contribuția experților numiți de organele judiciare la cererea părților se consemnează în raportul medico-legal.

(3) În cazul în care experții numiți de organele judiciare la cererea părților asista experții oficiali, prezenta acestora se consemnează în partea introductivă a raportului medicolegal.

(4) Experții numiți de instanța la cererea părților au acces numai la datele medicale și medico-legale din dosarul de urmărire penală, respectiv al instanței. Accesul la datele din arhivele instituțiilor medico-legale se poate face numai cu acordul scris al conducătorului instituției medicolegale.

Articolul 34

(1) Poate fi expert medico-legal persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) este cetățean român și cunoaște limba română;
- b) are capacitate de exercițiu deplină;
- c) este licențiat al unei instituții de învățământ universitar medical, în condițiile legii;
- d) a absolvit cursuri postuniversitare de specializare în medicina legală;
- e) practica în mod curent aceasta specialitate;
- f) nu a suferit o condamnare definitivă pentru o infracțiune săvârșită în împrejurări legate de exercitarea profesiei;
- g) este atestat în calitatea de expert medico-legal de către Consiliul superior de medicina legală.

(2) Criteriile de atestare în calitatea de expert medicolegal, precum și condițiile de suspendare sau de retragere a calității de expert medico-legal se elaborează de Consiliul superior de medicina legală și se aproba prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

(la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

(3) Calitatea de expert medico-legal se evaluează anual de Consiliul superior de medicina legală, acesta putând suspenda sau retrage aceasta calitate, după caz.

(4) Neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la alin. (1) de către persoana care are calitatea de expert medico-legal determină retragerea acestei calități. Începerea urmăririi penale împotriva expertului medico-legal pentru o infracțiune săvârșită în împrejurări legate de exercitarea profesiei atrage suspendarea.

Articolul 35

(1) Medicul legist care a eliberat un certificat medico-legal nu mai poate participa la redactarea unui raport de expertiza sau la efectuarea unei noi expertize medico-legale în același caz.

(2) În cazul în care medicul legist este împiedicat, din motive justificate, să efectueze lucrarea solicitată, el comunică în scris acest lucru, arătând motivele, de îndată, instituției de medicina legală competente, în vederea desemnării unei alte persoane de specialitate.

(3) Medicii rezidenți în specialitatea medicina legală nu pot semna acte medico-legale.

Articolul 36

Nu poate fi numit de organele judiciare la cererea părților să participe la efectuarea expertizei:

- a) expertul care a fost desemnat oficial să efectueze expertiza în cauză;
- b) expertul care a fost martor în aceeași cauză;
- c) expertul care a declarat că se abține, aflându-se într-un caz de incompatibilitate, ori care a fost recuzat.

Articolul 37

(1) În cazul în care, în decursul efectuării expertizei sau al constatării medico-legale, medicul legist constata și alte aspecte cu implicații medico-legale deosebite de cele ce formează obiectul lucrării, el solicita organelor judiciare modificarea sau completarea obiectului acesteia.

(2) De asemenea, în cazul în care, în decursul examenarilor medico-legale efectuate la cererea persoanelor interesate, medicul legist ia cunoștința de elemente medicolegale care constituie indiciile unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, el consemnează aceste fapte în actele medico-legale și le aduce la cunoștința organelor judiciare competente.

Articolul 38

(1) În cazul în care medicul legist considera necesară consultarea documentelor medicale, respectiv medico-legale, aflate la dosar sau a altor documente necesare pentru efectuarea lucrării medico-legale, el poate solicita organelor judiciare competente acest lucru.

(2) În cazul în care pentru efectuarea expertizei solicitate se impune examinarea persoanei sau efectuarea unor investigații medicale de specialitate, medicul legist poate solicita organelor judiciare competente să dispună efectuarea acestor examinari.

Articolul 39

(1) Medicul legist este obligat să păstreze secretul profesional și de serviciu în privința lucrărilor medico-legale efectuate. El poate folosi materialul documentar privind lucrările medico-legale, în vederea redactării unor comunicări și lucrări științifice, numai după soluționarea definitivă a cauzei, în condițiile legii.

(2) Comunicarea rezultatelor expertizei și/sau lucrării medico-legale unor persoane, instituții sau organizații interesate se poate face în cursul procesului penal numai cu aprobarea organului judiciar care a solicitat efectuarea acesteia.

(3) Instituțiile de medicina legală au obligația să pună la dispoziție organelor competente ale Colegiului Medicilor din România actele medico-legale necesare în vederea judecării litigiilor și abaterilor deontologice și disciplinare ale medicilor legisti.

Capitolul V Relațiile instituțiilor de medicina legală cu alte unități sanitare

Articolul 40

Unitățile sanitare, la cerere, sprijină efectuarea expertizelor, a constatărilor sau a altor lucrări medicolegale, prin consulturi de specialitate și investigații paraclinice. Aceste activități pot fi asigurate și de unități medico-sanitare private, pe bază de contract, în condițiile legii.

Articolul 41

(1) Consulturile solicitate de instituțiile medico-legale se efectuează, în mod obligatoriu, de un medic specialist sau primar.

(2) Rezultatele se consemnează într-un document medical.

Articolul 42

(1) Unitățile sanitare sunt obligate să pună la dispoziție instituțiilor medico-legale, la cererea scrisă a acestora: copii lizibile de pe documente medicale, extrase din registrele de consultații, copii integrale lizibile de pe fișele de observație clinică cuprinzând evoluția clinică, tratamentul, rezultatele investigațiilor paraclinice, protocoale operatorii, sau să permită accesul expertului desemnat la orice documente medicale privind cazurile cercetate. Unitățile medicale au obligația să pună la dispoziție instituțiilor medico-legale, la cererea acestora, și documentul original al oricărei investigații efectuate, ținând evidența strictă a acestora și păstrând o copie în locul originalului.

(2) Documentele se arhivează de către instituțiile de medicina legală fără termen limita de păstrare a acestora.

(3) Copiile de pe documentele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să fie lizibile, să poarte mențiunea "conform cu originalul", semnatura și parafa medicului responsabil.

Articolul 43

Conducătorul unității sanitare are obligația sa instruiască personalul din subordine ca, în cauzele care implica și o cercetare medico-legală, leziunile traumatice să fie descrise după regulile semiologiei medico-legale, în mod detaliat, în documentele spitalicești, cum ar fi: registre de consultații, foi de observații și altele.

Articolul 44

(1) În cazuri urgente, când constatarea medico-legală nu poate fi amânată deoarece exista pericolul dispariției probelor, unitățile sanitare sunt obligate sa colaboreze la soluționarea acestora.

(2) Paza și conservarea probelor se asigura de organele de cercetare penală, conform legii.

Capitolul VI Plata lucrărilor medico-legale

Articolul 45

Achitarea contravalorii expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, potrivit tarifelor stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, se poate efectua:

a) în numerar, la casieria instituțiilor de medicina legală;

b) prin ordin de plată sau prin varsamant direct în contul instituției de medicina legală.

(la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 46

În cazurile în care pentru efectuarea lucrării medico-legale solicitate sunt necesare investigații suplimentare, clinice sau paraclinice, efectuate în cadrul instituțiilor de medicina legală, după efectuarea acestora se comunică prin borderou costul final al lucrării, în conformitate cu tarifele oficiale, iar lucrarea nu se eliberează decât după efectuarea plății.

Articolul 47

(1) În cazurile în care pentru efectuarea lucrării medico-legale solicitate sunt necesare investigații suplimentare, clinice sau paraclinice, efectuate în cadrul altor unități sanitare decât instituțiile medico-legale, solicitantul este informat cu privire la faptul ca investigațiile suplimentare se efectuează contra cost, iar după efectuarea acestora i se comunică prin borderou costul final al expertizei, cu decont defalcat.

(2) Decontarea cheltuielilor prevăzute la alin. (1) poate fi facuta individual sau pe baza unor borderouri lunare cuprinzând suma tuturor cheltuielilor efectuate la cererea organelor judiciare de către unitățile sanitare și transmise spre decontare institutelor sau serviciilor de medicina legală. Decontarea acestor cheltuieli se face imediat, fără a depăși circuitul bancar de 3 zile sau, dacă unitățile respective se afla în alta localitate, de 6 zile.

Articolul 48

Plata lucrărilor medico-legale efectuate la cererea persoanelor fizice se face la casieriile instituțiilor de medicina legală.

Articolul 49

(1) Prestațiile medico-legale solicitate de cetățeni străini aparținând statelor cu care România a încheiat acorduri de reciprocitate în domeniu se efectuează în conformitate cu prevederile acestor acorduri.

(2) În cazul în care cetățenii străini nu provin din țări cu care România a încheiat acorduri de reciprocitate, prestațiile medico-legale se efectuează contra cost, în baza tarifelor stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției. (la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 50

Serviciile de medicina legală județene din subordinea direcțiilor județene de sănătate publică defalcheaza costurile lucrărilor medico-legale după cum urmează:

a) contravaloarea constatărilor și expertizelor care nu necesita colaborarea institutului de medicina legală competent sau a Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București se vărsa integral în contul acestora;

(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

b) contravaloarea investigatiilor complementare, clinice sau paraclinice, a avizelor comisiilor de avizare și control, precum și a oricăror alte lucrări medico-legale efectuate, parțial sau total, în cadrul altor instituții de medicina legală se vărsa în contul unităților prestatoare de către unitatea care eliberează lucrarea și încasează contravaloarea totală.
